

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส
เรื่อง การเรียกเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด

พ.ศ. ๒๕๕๕

ของ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส

ประกาศองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐม
เรื่อง ให้ใช้บังคับข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐม
เรื่อง การเรียกเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๕

ด้วยสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐมได้มีมติในการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด สมัยสามัญ สมัยที่ ๒ ครั้งที่ ๓ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๕ เห็นชอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐม เรื่อง การเรียกเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๕ และผู้ว่าราชการจังหวัดนครปฐมได้ลงนามเห็นชอบในข้อบัญญัติดังกล่าวแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๓ วรรค ๓ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖ องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐมจึงประกาศให้ใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐม เรื่อง การเรียกเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ เป็นต้นไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕

(นายพยาร์ เนียมแก้ว)

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐม

**บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐม
เรื่อง การเรียกเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐม พ.ศ. ๒๕๕๕**

หลักการ

เรียกเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากการค้าน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน ก๊าซบีโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ และยาสูบชนิดบุหรี่ชิกาแรตและบุหรี่ชิการ์

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบัญญัติในการเรียกเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากการค้าน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน ก๊าซบีโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ และยาสูบชนิดบุหรี่ชิกาแรตและบุหรี่ชิการ์ ให้เป็นมาตรฐานเกิดความเป็นธรรมก่อเกิดการเพิ่มประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการจัดเก็บภาษี เพื่อนำรายได้ไปใช้ในการบริหารจัดการตามอำนาจหน้าที่ และอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในเขตจังหวัดได้มากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกข้อบัญญัตินี้

**ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐม
เรื่อง การเรียกเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐม พ.ศ. ๒๕๕๕**

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๔ (๑) มาตรา ๕๑ และมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติ องค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐม โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัด นครปฐม จึงออกข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐม เรื่อง การเรียกเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่.....๑.....เดือน....ตุลาคม....พ.ศ....๒๕๕๕ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐม เรื่อง การเรียกเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๙

บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศองค์การบริหารส่วนจังหวัด และระเบียบปฏิบัติอื่น ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วซึ่งขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“ภาษี” หมายความว่า ภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่เรียกเก็บตามข้อบัญญัตินี้

“สินค้า” หมายความว่า น้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซล และน้ำมันที่คล้ายกัน ก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ ยาสูบชนิดบุหรี่ชิการแรต และบุหรี่ชิการ

“การค้าในเขตจังหวัด” หมายความว่า การค้าส่งหรือค้าปลีกสินค้าภายในเขตจังหวัดนครปฐม

“ผู้ประกอบการ” หมายความว่า เจ้าของหรือผู้จัดการหรือบุคคลอื่น ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของการค้าในเขตจังหวัด

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด และข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่งตั้ง

“องค์การบริหารส่วนจังหวัด” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐม “ภาคีอากรค้างชำระ” หมายความว่า ภาคีตามข้อบัญญัตินี้ที่ไม่ได้ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายในระยะเวลาที่กำหนดตามข้อบัญญัตินี้ และภาคีที่ชำระไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาดทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียขาดไป

ข้อ ๕ ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐมเป็นผู้รักษาการตามข้อบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกประกาศและระเบียบเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศและระเบียบตามวรรคหนึ่ง เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยแพร่สำนักงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐมแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑ ข้อความทั่วไป

ข้อ ๖ ภาคีตามข้อบัญญัตินี้ให้อยู่ในอำนาจหน้าที่และการควบคุมขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

ข้อ ๗ ให้ผู้ประกอบการดังต่อไปนี้เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามอัตราที่กำหนด ในหมวด ๒ ของข้อบัญญัตินี้ ในเวลาที่ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

(๑) ผู้ประกอบการคลังน้ำมัน ที่ค้าส่งหรือค้าปลีกน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน ให้กับสถานีบริการน้ำมัน ผู้ประกอบอุตสาหกรรม หรือผู้บริโภคภายในเขตจังหวัดนครปฐม

(๒) ผู้ประกอบการคลังก๊าซ ที่ค้าส่งหรือค้าปลีก ก๊าซบีโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ ให้กับสถานีบริการก๊าซ ผู้ประกอบอุตสาหกรรม หรือผู้บริโภคภายในเขตจังหวัดนครปฐม

(๓) ผู้ประกอบการ ที่เป็นตัวแทนค้าส่งหรือค้าปลีกน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน หรือก๊าซบีโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ภายในเขตจังหวัดนครปฐม

(๔) ผู้ประกอบการนอกจาก (๑) (๒) และ (๓) ที่ค้าส่งหรือค้าปลีกน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน และก๊าซบีโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ ภายในเขตจังหวัดนครปฐม

(๕) ผู้ประกอบการ ค้าส่งหรือค้าปลีกยาสูบชนิดบุหรี่ซิการ레ต หรือบุหรี่ซิการ์ภายใน เขตจังหวัดนครปฐม แต่ไม่รวมถึงผู้ประกอบการที่มีหลักฐานการแสดงว่าได้ซื้อหรือได้รับยาสูบชนิดบุหรี่ซิการเรต หรือบุหรี่ซิการ์ จากผู้ประกอบการที่ได้จดทะเบียนสถานการค้าและเสียภาษีของการค้าในเขตจังหวัดแล้ว

ข้อ ๘ ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีของการค้าในเขตจังหวัด มีดังนี้

(๑) การค้าน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน กําชปีโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ ให้เกิดขึ้นในเวลาที่จำหน่าย ทั้งนี้ เฉพาะตามปริมาณที่จำหน่ายให้แก่ผู้ประกอบการตามข้อ ๗ (๓) หรือ (๔) หรือผู้ประกอบอุตสาหกรรม หรือผู้บริโภคภายในเขตจังหวัดนครปฐม และตามปริมาณที่ไม่มีหลักฐานแสดงได้ว่ามีการเสียภาษีตามข้อบัญญัตินี้ถูกต้องครบถ้วนแล้ว

(๒) การค้ายาสูบให้เกิดขึ้นในเวลาที่ได้รับมอบสินค้ายาสูบเข้าไว้ในสถานการค้ายาสูบ

ข้อ ๙ กำหนดเวลาต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้ ถ้าผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติ มีเหตุจำเป็นจนไม่สามารถปฏิบัติตามกำหนดเวลาได้ ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายมีอำนาจสั่งขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลาออกໄປได้ตามความจำเป็นแก่กรณี

ข้อ ๑๐ การส่งหนังสือเรียก หนังสือแจ้งให้เสียภาษี หรือหนังสืออื่นที่มีถึงบุคคลใด เพื่อปฏิบัติการตามข้อบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด

หมวด ๒ อัตราภาษีที่เรียกเก็บ

ข้อ ๑๑ อัตราภาษีที่เรียกเก็บให้เป็น ดังนี้

(๑) น้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน อัตราลิตรละ ๔.๕๔ สตางค์

(๒) กําชปีโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ อัตรากริโลกรัมละ ๔.๕๔ สตางค์

(๓) ยาสูบชนิดบุหรี่ชิกาแรต และบุหรี่ชิการ์ อัตราມวนละ ๙.๓๐ สตางค์

หมวด ๓ การจดทะเบียน

ข้อ ๑๒ ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนสถานการค้าต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามแบบที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด ณ องค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งท้องที่ที่สถานการค้าตั้งอยู่หรือสถานที่อื่นตามที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด ภายในระยะเวลา ดังนี้

(๑) ในกรณีที่ประกอบการค้าอยู่ก่อนข้อบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนสถานการค้าภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ

(๒) ในกรณีที่ประกอบการค้าเมื่อข้อบัญญัตินี้ผลใช้บังคับแล้ว ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนสถานการค้าภายในสามสิบวันนับแต่วันเริ่มดำเนินการค้าในเขตจังหวัด

ให้ถือว่าใบอนุญาตขายยาสูบหรือนำออกแสดงเพื่อขายยาสูบชนิดบุหรี่ซิการ์ต หรือบุหรี่ซิการ์ที่เจ้าพนักงานสรรพสามิตออกให้เป็นทะเบียนสถานการค้าตามวรรคหนึ่งด้วย

ข้อ ๓๐ เมื่อผู้ประกอบการได้ยื่นคำขอจดทะเบียนสถานการค้าโดยถูกต้องแล้ว ให้นายกองค์กรบริหารส่วนจังหวัดหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายออกใบทะเบียนสถานการค้าให้

ข้อ ๓๑ ผู้ประกอบการต้องแสดงใบทะเบียนสถานการค้าไว้ในที่เปิดเผยแพร่ชื่อหน้า ณ สถานการค้าหรือสำนักงานของผู้ประกอบการ

ข้อ ๓๕ เมื่อผู้ประกอบการจะย้าย เลิก โอน หรือควบสถานการค้า ให้แจ้งการย้าย เลิกโอน หรือควบสถานการค้า ตามแบบที่องค์กรบริหารส่วนจังหวัดกำหนด ณ องค์กรบริหารส่วนจังหวัดแห่งท้องที่ที่สถานการค้าตั้งอยู่ หรือสถานที่อื่นตามที่องค์กรบริหารส่วนจังหวัดกำหนด ก่อนวันย้าย วันเลิก วันโอน หรือวันควบสถานการค้าไม่น้อยกว่าสิบหัววัน

หมวด ๔

การยื่นแบบรายการภาษีและการชำระภาษี

ข้อ ๑๖ ให้ผู้ประกอบการยื่นแบบรายการภาษี ตามแบบที่องค์กรบริหารส่วนจังหวัดกำหนดพร้อมกับชำระภาษีต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่สถานการค้าตั้งอยู่ หรือสถานที่อื่นที่องค์กรบริหารส่วนจังหวัดกำหนด ภายในวันที่ยื่นแบบเดือนถัดจากเดือนที่ความรับผิดชอบอันที่จะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

เชษช่องหนึ่งบาทของภาษีที่ต้องชำระตามวรรคหนึ่งให้ปัดทิ้ง

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมินภาษีเป็นหนังสือต่อผู้มีหน้าที่เสียภาษีให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีชำระภาษีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

หมวด ๕

อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๑๘ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ประเมินภาษี เปี้ยปรับ และเงินเพิ่ม ตามข้อบัญญัตินี้ จากผู้มีหน้าที่เสียภาษีเมื่อผู้มีหน้าที่เสียภาษีมิได้ยื่นแบบรายการภาษีภายในเวลาที่ข้อบัญญัตินี้กำหนด หรือผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นแบบรายการภาษีไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาดทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียขาดไป หรือผู้มีหน้าที่เสียภาษีไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกหรือคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือไม่ยอมตอบคำถามพนักงานเจ้าหน้าที่อันเป็นสาระสำคัญเกี่ยวกับการประเมินภาษีโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือไม่สามารถแสดงหลักฐานเพื่อการคำนวณภาษี

/เมื่อประเมิน...

เมื่อประเมินแล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมินเป็นหนังสือต่อผู้มีหน้าที่เสียภาษี

(๒) มีหนังสือสอบถาม หรือให้ส่งบัญชี เอกสารหลักฐาน หรือสิ่งอื่นที่จำเป็น เพื่อบรรعيบตให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องให้เวลาบุคคลนั้นไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น

หมวด ๖
บัญชีหลักฐานและการปฏิบัติ

ข้อ ๑๙ ให้ผู้ประกอบการทำบัญชีประจำวันและงบเดือนแสดงรายการเกี่ยวกับสินค้าที่จำหน่ายตามแบบที่องค์กรบริหารส่วนจังหวัดกำหนด หรือตามแบบที่นายกองค์กรบริหารส่วนจังหวัดหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายได้ออนุมัติให้ใช้เป็นบัญชีประจำวันและงบเดือนแสดงรายการเกี่ยวกับสินค้าที่จำหน่ายได้เนื่องจากมีสาระสำคัญครบถ้วน เช่นเดียวกับที่กำหนดในแบบที่องค์กรบริหารส่วนจังหวัดกำหนด

บัญชีประจำวันตามวรรคหนึ่ง ให้ทำให้แล้วเสร็จภายในสามวันนับแต่วันที่มีเหตุที่จะต้องลงรายการนั้นเกิดขึ้น และให้เก็บรักษาไว้ไม่น้อยกว่าห้าปีที่สถานการค้า พร้อมทั้งเอกสารประกอบการลงบัญชีดังกล่าว

งบเดือนตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ องค์กรบริหารส่วนจังหวัดแห่งท้องที่ที่สถานการค้าตั้งอยู่ หรือสถานที่อื่นตามที่องค์กรบริหารส่วนจังหวัดกำหนด ภายในวันที่ยื่นงบของเดือนถัดไป

การทำบัญชีประจำวันและงบเดือนตามข้อบัญญัตินี้ นายกองค์กรบริหารส่วนจังหวัดหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจะอนุญาตให้กระทำโดยใช้เครื่องจักรหรือเครื่องกลหรือวิธีใดๆ ก็ได้

หมวด ๗
การเปรียบเทียบคดี

ข้อ ๒๐ ให้ความผิดตามข้อบัญญัตินี้เป็นความผิดที่เปรียบเทียบได้ และให้นายก องค์กรบริหารส่วนจังหวัด รองนายกองค์กรบริหารส่วนจังหวัด ปลัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัด รองปลัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัด และข้าราชการองค์กรบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งนายกองค์กรบริหารส่วนจังหวัดแต่งตั้งเป็นผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ

เมื่อผู้กระทำผิดได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบ ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบ ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เงินค่าปรับตามวรรคสอง ให้เป็นรายได้ขององค์กรบริหารส่วนจังหวัด

หมวด ๘

เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม

ข้อ ๒๑ ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเสียเบี้ยปรับในกรณีและตามอัตรา ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีได้ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีในกำหนดเวลา ตามหมวด ๔ ไม่ว่าจะได้จดทะเบียนสถานการค้าไว้แล้วหรือไม่ ให้เสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของ เงินภาษี

(๒) ในกรณีที่ได้ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีไว้ไม่ถูกต้องหรือ มีข้อผิดพลาด ทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียขาดไปให้เสียเบี้ยปรับอีกหนึ่งเท่าของเงินภาษี ที่เสียขาดไปนั้น

ข้อ ๒๒ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีได้ไม่ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายใน กำหนดเวลา หรือชำระภาษีขาดไปจากจำนวนภาษีที่ต้องเสีย ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ ๑.๕ ต่อเดือน หรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องชำระหรือของเงินภาษีที่ชำระขาดไป โดยไม่รวม เบี้ยปรับ และการคำนวนเงินเพิ่มดังกล่าวมิให้คิดทบทับด้วย

เงินเพิ่มตามข้อนี้ มิให้เกินกว่าจำนวนภาษีที่ต้องชำระโดยไม่รวมเบี้ยปรับ

ข้อ ๒๓ เบี้ยปรับและเงินเพิ่มอาจจดหรือลดลงได้ตามระเบียบที่องค์กรบริหาร ส่วนจังหวัดกำหนด

เบี้ยปรับและเงินเพิ่มให้ถือเป็นเงินภาษี

หมวด ๙

การบังคับชำระภาษีอากรค้างชำระ

ข้อ ๒๔ การบังคับเรียกเก็บภาษีอากรค้างชำระ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการ ตามมาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐

หมวด ๑๐

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๕ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อ ๑๒ หรือข้อ ๑๔ หรือข้อ ๑๕ หรือข้อ ๑๙ ต้องระวังโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

ข้อ ๒๖ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีผู้ใดไม่ยื่นแบบรายการภาษีเพื่อหลักเลี้ยงหรือพยายาม หลักเลี้ยงการเสียภาษี ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ ๒๗ ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ นำพยานหลักฐานที่จำาแสดง หรือยื่นบัญชี หรือเอกสารอันเป็นเท็จ เพื่อหลอกเลี่ยงหรือพยายามหลอกเลี่ยงภาษี ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หมวด ๑๑

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๘ บรรดาข้อบัญญัติที่ให้ยกเลิกตามข้อ ๓ แห่งข้อบัญญัตินี้ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ข้อ ๒๙ บรรดาประกาศ ระเบียน หรือคำสั่งที่ออกตามข้อบัญญัติที่ให้ยกเลิกตามข้อ ๓ แห่งข้อบัญญัตินี้ ให้คงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีประกาศ ระเบียน หรือคำสั่งที่ออกตามข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๔

(นายพยาร์ เนียมแก้ว)

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐม

เห็นชอบ

ลงชื่อ

(นายณัฐ จันทร์เมธ)

ผู้ว่าราชการจังหวัดนครปฐม